

Toruń, 09.09.2024

miejsowość, data

Imię i nazwisko doktoranta: Marzena Wilk

## STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Dyscyplina naukowa:

sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Tytuł rozprawy doktorskiej:

Megality. Obiekty neonowo-szklane wykonywane techniką fusingowo-slumpingową

Streszczenie rozprawy doktorskiej:

Projekt doktorski pt. „Megality. Wielkoformatowe obiekty neonowo-szklane wykonywane techniką fusingowo-slumpingową” składa się z cyklu obrazów oraz czterech przestrzennych rzeźb. Inspiracją była interpretacja neolitycznych dzieł, będących artefaktem bytu, ponadludzkiej siły oraz próba przełożenia tejże prehistorycznej działalności na współczesne, megalityczne obiekty świetlno-szklane. Jednym z głównych celów badawczych było przeanalizowanie możliwości wykonywania neonów w szkłe termoformowanym. Podczas analizy tego zagadnienia poszukiwałam nowych efektów malarskich, co wpłynęło na rozwój drugiego celu badawczego, który polegał na wtapianiu różnorodnych folii metalowych w szkło.

W pierwszym rozdziale dysertacji przybliżyłam pojęcie megalitu, jego znaczenie historyczne, magiczne oraz artystyczne. Przedstawiam ich rodzaje, szczególnie skupiając się na zdefiniowaniu istoty tworzenia menhirów, które były bezpośrednim motywem w mojej „megalitycznej” twórczości. W dalszej części rozdziału wskazuje na późniejsze odniesienia do

form lub wierzeń megalitycznych, które zostały zapożyczone przez inne kultury. Zaznaczam również wartości płynące z odkrycia miedzi, jej symbolikę i rolę w rozwoju cywilizacyjnym.

Drugi rozdział poświęcony jest współczesnym przykładom artystów i ich dzieł, w których połączyli wielkoformatowość, a także oryginalność wykorzystania technik szklarskich i neonu. Przybliżam twórczość duetu Libenský i Brychtová, Dale Chihuly'ego, Tomasza Urbanowicza, Udo Zembok, Wayne Starattmana, Laury Hart oraz Keith Lemley. Wskazuję na cechy charakterystyczne ich prac, takie jak operowanie formą, kolorystyką, światłem czy aranżowaniem przestrzeni, które wywarły największy wpływ na mój rozwój artystyczny.

Na końcu rozprawy doktorskiej przedstawiam moje dokonania artystyczne podczas studiów doktorskich. Opisuję naukę i rozwiązania zastosowane w neonach, które polegały na poszukiwaniu efektywnych metod ich połączenia z różnorodnymi technikami szklarskimi. Następnie argumentuję moje zainteresowanie wtapianiem folii metalowych w szkło, które wynika z pasji do eksperymentowania z wieloma materiałami oraz chęcią uzyskiwania oryginalnych wartości plastycznych. W trakcie moich prób zauważyłam, że korzystając z tych samych materiałów, za każdym razem mogę wydobywać inne, zaskakujące rezultaty. Ostatnim punktem realizacji programu doktorskiego było stworzenie obiektów, w których połączyłam światło neonowe z malarstwem. Dzieła te łączą w unikalny sposób różne dziedziny sztuki, wyrażając postawione przeze mnie cele oraz tworząc mój indywidualny język plastyczny.